

Poštarina plaćena u gotovini

Knjižnica kr. sveučilišta Zagreb

JANUBORSKI LIST

God. XXIV.

U Samoboru, 15. srpnja 1927.

Br 14

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šež.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rokopisi se ne vraćaju.

SOKOLSKO SLAVLJE U SAMOBORU.

Prelet hrvatske župe Fonove i posveta zastave samoborskog hrv. Sokola.

Počast umrlim

Subota 9. i nedjelja 10. o. mj. bili su dani slave Hrv. Sokolstva u Samoboru. U 7 sati na večer u subotu pošao je naš hrvatski Sokol korporativno na groblje, da oda počast svojim umrlim članovima i prvom starosti dr. Miji Juratoviću. Došavši pred glavni križ na groblju spomenuo se toplim riječima podstarosta Stjepan Fresl pokojne mile i požrtvovne Sokolske braće, te položio lijepi vijenac sa napisom na glavni križ i na grob dra. Juratovića. Fanfara je otvirala tužaljku, a zatim se povratilo u Sokolanu gdje je održana svečana odborska sjednica.

Svečana sjednica.

Nakon pozdrava staroste župskom starosti dr. Bučaru i članstvu, predložio je brat starosta Bahovec za veliki mar i rad u sokolstvu brata vodju Ivana Snidarčića i pročelnika fanfare Tonu Marvara za utemeljiteljne članove. Prima se jednoglasno, te im se predaju diplome.

Podstarosta Fresl predlaže da se isto tako za velike žrtve i trud mil. gdje Gabriele Bahovec oko izradbe barjaka, Sokol barma na ovaj način zahvali mil. gdje Bahovec da ju imenuje utemeljiteljnim članom. — Prima se. — Nakon zahvale župskog staroste dra. Bučara zaključena je sjednica.

Bakljada i serenada.

U 9 sati na večer svrstale se sva naša društva u Sokolani, te se pošla sa bakljama lampioni providjena na Trg kralja Tomislava pred vijećnicu gdje su bile sakupljene samoborske gospodje i gospodjice kume barjaka. Fanfara je odsvirala pod ravnanjem brata Kolara vrlo precizno Hajdrihovu pjesmu: „Morje Adrijansko“, a starosta Bahovec pozdravio je u vijećnici sakupljene kume ovim riječima:

Milostive gospodje i gospodjice! Naše drage Samoborke!

Hrv. Sokol u Samoboru, u predvečerje svoje najveće slave, posvete novog barjaka, dolazi razdragana srca pred Vaša vedra čela, da Vam se duboko pokloni i zahvali što ste preuzeli kumovanje njegovoj svetinji, hrv. trobojki. Hrv. Sokol nije ni časom sumnjao, da će te se ove dužnosti prihvatiti, jer poznavajući tradiciju samoborskih građanka, koje su od uvijek bile odlične Hrvatice, znao je, da su Vama Vaše majke ostavile u baštini hrv. narodni osjećaj. Pa kao naš barjak imade tri boje, željeli smo da nam kumuju i naše majke kao odraz vraće istinske ljubavi, da nam kumuju naše žene, kao znak plemenitosti, požrtvornosti i vjernosti, napokon da nam kumuju i naše kćerke kao nada naše sretnije budućnosti. Drage naše Samoborke, zahvaljujući Vam ponovno, uvjeravam Vas da ne ćete nikada požaliti truda i muke, jer hrv. Sokol u Samoboru nastojat će svim silama da bude uvijek dostojan Vaše ljubavi i požrtvornosti. Da ste zdravo naše dične samoborske hrvaticke! Zivite naše kume!

Iza toga odpjevala je „Jeka“ pod ravnanjem veleč. g. župnika i dekana Zjalića hrvatsku davoriju: „Diži se iz sna“. Za vrijeme serenade bio je trg. i stari grad rasvijetljen bengaličkom vatrom, a mužari gruvali su na Duffančić

Poslije serenade pošlo je odaslanstvo Sokola pod vodstvom podstaroste Stjepana Fresla u vijećnicu, te predala supruzi staroste mil. gdje Bahovec diplomu utemelj. člana i plaketu kralja Tomislava sa napisom na spomen toga dana.

Nakon toga bio je komers u restauraciji „Gaj“, kod kojega je pjevala naša „Jeka“, a svirala sokolska fanfara.

Budnica i doček gostiju

U nedjelju u 5 sati ujutro prošla je fanfara svirajući ulicama, te probudila čitavo mjesto. Samobor je bio okičen hrvatskim trobojnicama i zelenilom, te je pružao vrlo lijepu sliku.

U 7 sati krenuo je Hrv. Sokol sa fanfarom i nadošlim već Sokolovima na kolodvor da dočeka Sokolski vlak iz Zagreba. Ovim je vlakom došlo oko hiljadu Sokola, muških, ženskih i podmladka te njihove pratnje. Poredavši se u veliku povorku krenuli su u mjesto na čelu sa fanfarom Wilsonovog trga te starješinstvom Saveza i župe. Cijela povorka poredala se pred trgovišnom vijećnicom, gdje je s balkona pozdravio sveukupno Sokolstvo, starješinstvo te sva samoborska društva starosta samoborskog Sokola M. Bahovec ovim govorom:

Braćo i sestre! Dični hrv. sokolovi!

Sretan sam i ponosan da Vas danas mogu u ime hrv. sokola u Samoboru pozdraviti na svetoj ovoj grudi, odatle je po prvi puta diljem hrv. krajeva odjeknula naša budnica „Još Hrvatska nij' propala“. Da — braćo i sestre! — Hrvatska još nije propala — ta naša hrvatska i ne će propasti — dok imade hrv. sokolova — sokolova, koji su već brojne živote dali na oltar svoje otadžbine — sokolova koji će i u buduće ako ustreba proliti svoju vrelu krv za hrv. narodnu stvar. Hrv. Sokolstvo danas je jedna snažna narodna organizacija — još jedini strah i trepet naših dušmana — i to sokolstvo ne smije poznavati slavičnost i častohleplje — ono mora poznavati samo dužnosti spram svoje izmučene domovine — a koliko je tko svojoj dužnosti udovoljio odgovara svojoj savjesti. I dok će hrv. sokolstvom, provejavati ove ideje onda braćo i sestre znajte, da će ostati puste želje naših protivnika koji su na temelju raznih prokušanih parcelacija sanjarili o „finis Croatiae“. Budimo složni i odvažni! pa Vas uvjeravam da će mo i opet doživjeti uskrsnuće naše drage Hrvatske u potpunom njenom historijskom sjaju! Braćo i sestre pozdravljajući Vas još jednom iz dna srca, kličem Vam „dobro došli — ugodno se snašli!“ Zdravo!!!

U ime trgovišta pozdravio je goste načelnik Milan Prausperger. Zatim je deklamovala sestra Mira Mihelić: „Pozdrav“ Hrv. Sokolstvu prigodnom posvete barjaka H. S. u Samoboru od Stjepana Hrdića.

Starješina župe dr. Bučar osobito zahvaljuje načelniku trgovišta Samobora g. Prauspergeru, kao starom prokušanom sokolaku, koji je mnogo poradio za sokolstvo uopće a za samoborsko napose, osobito u vrijeme, kada je Hrv. Sokol bio najviše proganjan, na lijepom dočeku i pozdravu.

Nakon ovih pozdrava svrstala se čitava neovorka te pošla u župnu crkvu, gdje se

imala obaviti posveta barjaka. Kod mise pjevala je „Jeka“ hrvatsku misu.

Posveta barjaka.

Poslije mise posvetio je novi barjak župnik i dekan g. Zjalić i lijepim prigodnim govorom pozdravio sokolstvo. Zatim je uslijedilo zabijanje zlatnih čavala.

Zlatne spomen čavle darovali su:

Samoborske Hrvatice, Hrv. sok. savez, Hrv. sok. župa „Fonova“, Zjalić Milan, Hrv. Sokol Wilsonov, Hrv. Sokol I, Hrv. Sokol III, Hrv. Sokol IV, Hrv. Sokol V., Hrv. Sokol Karlovac, Hrv. Sokol Petrinja, Hrv. Konj. Sokol Nova Ves, Samoborska štedionica, Hrv. čitaonica, Hrv. Pjev. društvo „Jeka“, Obrtno-radničko druš. „Napredak“, Dobrovoljno vatrogasno društvo, Pučka knjižnica i čitaonica, Podružnica kršć. socijala, Hrv. Plan. društvo podr. „Japetić“, Hrv. šport. klub „Samobor“, Bahovec Gabrijela, Budický Ana, Filipec Zenka, Finger Paula i Josip, Fresl Olga, Jurčić Olga, Klešić Malvina, Kirinić Katica i Mirko, Levičar Barica, Noršić Milka, Pacovska Paula, Pavlović Sava, Stiene Mira i Alfred, Šimec Terezija, Dr. Mintas Matija, Saurer Hinko, Tkalčić Franjo ml., Tonšetić Franjo, Urbanić Vjekoslav, Samoborska Fanfara, Vježbači H. S. Samobor, Marko Bahovec starosta, Vojno-veteransko društvo bana Jelačića, Cizl Vlada.

Kume.

Pročelnica Juranović Brigita
Bahovec Gabrijela, Bahovec Nada, Bučar Stanka, Budi Fanika, Buzina Anica, Cezar Zora, Dvořak Anica, Filipec Zenka, Finger Paula, Fresl Olga, Gollner Katica, Gollner Zlatica, Horvat Štefana, Horvat V., Hubalek Danica, Juratović Terezija, Jurčić Dragica, Jurković Dragica, Kazić Anica, Kern Marica, Kirinić Katica, Klešić Malvina, Komočar Štefana, Krenthaler Jelka, Lakuš Marica, Levičar Barica, Leusić Flora, Mahović Julijana, Martinović Hermina, Mataušić Anica, Mataušić Dragica, Melinšćak Katica, Mihelić Mira, Mihelić Vera, Nežić Matilda, Noršić Blanka, Noršić Milka, Noršić Vera, Obad Fanika, Ortinskiy Bojmila, Pavlović Sava, Pavlović Zvona, Plečko Anica, Petrić Zo ica, Premzl Fanika, Razum Marijana, Regović Ana, Regović Ivka, Regović Mihela, Rozman Dora, Sirovica Lizika, Sokolović M., Stiene Mira, Snidarčić Angela, Spilić pl. Mira, Surjak Mary, Tauber Hermina, Tkalčić Julijana, Tonšetić Štefana, Treppo Micika, Turovec Lucija, Urhl Ivka, Urhl Dragica, Urhl Ruža, Urbanić Ankica, Vuković Štefana, Wagner Fanika, Weber Alica, Wiesinger Ana, Wutt Emilija, Zdelar Marica, Žitković Amalija, Hodnik Ana, Dragica Erbežnik, Barica Mihelić.

Izradba barjaka.

Barjak je izradila iz osobite naklonosti spram hrv. sokolstva gdje, Gabrijela Bahovec. Po struč. njačkom mišljenju barjak je vrlo ukusan i s umjetničke strane dotjeran.

Nabavu barjaka omogućili su svojim doprinosima sljedeći:

Poglavarstvo općine Samobor, Samoborska štedionica, barun Allnoch Viktor, Bagadur Mijo, Bahovec Marko, Filipec Joco, Fin-

ger Josip, Fresl Stjepan ml., Dr. Horvat Gju-ro, Hrčić Fran, Kiepack pl. Milan, Kiepack pl. Nikola, Kompare Stanko, Mraković Kosta, Noršić Vjek, župnik, Pacovski dir., Presečki Vladimir, Razum Ante, Regović Franjo, Dr. VI. Reizer, Saurer Hinko, Šantl Franjo, Švarić Milan, Dr. Vidrić Lovro, Tkalić Vera i Janko, Wagner Fritz, Zjalić M. dekan, N. N., N. N.

Osim toga darovaše: nove rukavice i vrpcu za barjaktara Hinko Saurer i Stjepan Fresl ml.

Na to je počelo kišiti, pa su svi govorili, da je to pravi Božji blagoslov. Starosta Bahovec predaje barjak barjaktaru Franji Tonšetiću, ovim riječima: Dragi brate! — Predavajuć Ti ovaj krasni barjak, taj naš ponos — upozoravam Te da ga čuvaš kao zjenicu oka svog — a ako ustreba da ga braniš, kako to dolikuje jednom hrv. Sokolu.

Fr. Tonšetić, prima barjak te veli: Primajuć ovu našu svetinju — zaklinjem se svojim životom da ću je čuvati svojom snažnom desnicom, odvažnim srcem i mislju na našu milu hrv. domovinu!

Povorka se opet svrstala te pošla okolnim ulicama na Trg kralja Tomislava, gdje je bio mimohod pred novim barjaktom, kumama i starješinstvom.

U 1 sat bio je u dvorani „Lavice“ svečani banket, kome je prisustvovalo preko 40 osoba. Stoloravnateljem bio je starješina Saveza br. Lacko Križ, pa su izgovorene lijepe nazdravice od braće Križa, Bahovca, dr. Bučara, dra. Mintasa, župnika Zjalića, načelnika Praunspergera, kume Bahovec i mnogih drugih. Za banketa koncertirala je fanfara H. S. Wilsonovog pod ravnanjem brata Vjek. Pirnata.

Javna vježba.

U 5 sati održana je na vrlo ukusno priredjenom i iskićenom Sajmištu javna vježba pod ravnanjem vodje župe br. Zlofom. Program bio je ovaj: 1. Jan Šafar: proste vježbe za naraštaj (72) pod ravnanjem br. Fr. Šobe. 2. Iv. Dončević, proste vježbe za naraštajke (28) pod vodstvom br. U. Vidovića. 3. Fr. Šoba, vježbe kopljima za naraštaj (48). 4. Vježbe na spravama, žensko članstvo i naraštajke u 9 odjela na ručama, skoku u dalj, u vis, brvnu, stolu i karikama. 5. Vježbe na spravama za muško članstvo u 9 odjela na ručama, prečama, konju u duž, konju u šir i njihalačkoj preči. b. N. Vidović. Proste vježbe ženskog članstva (28). 7. H. S. Wilsonov odjel prednjaka na širokim karikama pod vodstvom br. Gogolje, koja točka je vanredno uspjela. 8. J. Dobričević, proste vježbe muškog članstva pod vodstvom br. Jana Kosatika. 9. Tri skupine i to a) H. S. Nova Ves, sedmašica od M. Jankovića pod vodstvom br. Vidovića. Rzne proste i borilačke vježbe i piramide. b) H. S. u Ivanić gradu: devetku od br. Derifaza pod vodstvom vodje Rubetića. Ovom točkom je prikazan lijepi i tehnički uspjeh jednog provincijalnog Sokola. c) H. S. Zagreb, Vlaška ulica, devetka pod vodstvom br. Jankovića, rzne proste vježbe, koje su vrlo lijepo uspjele. Sve proste vježbe pratila je fanfara H. S. Wilsonovog, a između je svirala fanfara H. S. iz Nove Vesi.

pučka zabava.

Nakon ove lijepo uspjele javne vježbe, održana je sokolska pučka zabava u vrtu restauracije „Lavice“, i „Gaja“, gdje su se gospodje kume na čelu sa predsjednicom gđjom B. Juranović pobrinule za rzne zabave i atrakcije, kojima je pridolašao još i vrlo animiran ples, te je tako cjelokupna proslava u moralnom, a nadamo se i materijalnom pogledu najljepše uspjele.

Spomenica.

Prigodom ove proslave izdao je Hrv. Sokol u Samoboru Spomenicu u kojoj se nalaze kratke crtice o osnutku i djelovanju ovoga društva pa ih ovdje donosimo:

Prije 25 godina postojao je u Samoboru tamburaški zbor pod vodstvom g. Ante Razuma, čiji su članovi bili sami mladi obrtnici; istodobno je postojao i klub „Livadić“, kojega su većim dijelom sačinjavali sveučilišni građani. Obe ove organizacije imale su ne samo kulturnu već i nacionalnu zadaću, pa su radile ruku o ruku. U Samoboru je u onovrijeme službovao kao pristav kod kr. kot. suda dr. Vla-

dimir Maček, koji je odmah primjetio, da bi ove dvije organizacije bile kao stvorene, da osnuju u Samoboru „Hrv. Sokol“, tim više, što su tadanja burna politička vremena upravo zahtijevala, da se osnuje jedna snažna i svijesna narodna organizacija. Dr. Maček stavio se u dodir sa klubom „Livadić“, koji je ideju osnutka „Hrv. Sokola“ oduševljeno prihvatio kao i zborovodja tamb. zbora g. Ante Razum. Predsjednik kluba „Livadić“ g. Marko Bahovec preuzeo je zadaću, da među mladim obrtnicima za stvar agitira i prikuplja članove.

Nakon kratkog vremena pošlo je za rukom, da se pod jesen g. 1904. održala konstituirajuća skupština, koja je uz veliko oduševljenje izabrala starješinom pok. dra. Miju Juratovića. Mora se istaknuti, da osnutak „Hrv. Sokola“ u Samoboru nije bio simpatičan mnogim starijim građanima, a postojeća domaća društva gledala su u „Hrv. Sokolu“ svog konkurenta. Sokoli se međutim nijesu na to mnogo obazirali i počeli živim i ustrajnim radom, a prvi njihov svečani nastup na Tijelovo g. 1905. mnogo je doprineo, da su simpatije za društvo počele sve jače izbijati.

Društvo je pokazivalo uzornu disciplinu i požrtvovnost te je zaslugom vodstva naročito dra. Juratovića, Razuma i Hrčića sve do svjetskog rata uživalo najbolji glas — dok nijesu 1914. političke vlasti obustavile djelovanje hrv. sokolskih društava, znajući da sokolske organizacije kao slavenske nijesu bile pouzdane za ciljeve bivše austro-ug. monarhije.

Spomenuti nam je još, da je ustrajnim radom nekolicine članova uspjelo već g. 1911. ustrojiti vlastitu fanfaru, koja se uz požrtvovni rad njezinih članova i pročelnika Alberta Jurčića, Ive Jurkovića, Milana Turovca i Antuna Marvara sve do danas uzdržala i osvojila simpatije cijelog samoborskog građanstva. Prvim učiteljem bio je naš poznati sokolaš Lojzek Pirnat, zatim Makso Fogl, Stjepan Jurković, a današnji je Kolar.

Poslije prevrata počelo je društvo opet raditi te je bilo propagator jugoslavenske ideje sve do časa, dok nije bilo jasno, da se jugoslavenska orijentacija sokolova počela pretvarati u izraziti protuhrvatski front. „Hrv. Sokol“ u Samoboru bio je jedan od prvih, koji je ogromnom većinom zaključio na prijedlog sadanjen starješine Marka Bahovca, da kida vezu sa jugosl. sokol. savezom i da stupa u Hrv. sokol. savez, koji se imade osnovati. Tim činom stavio se samoborski Sokol na čisto hrv. stanovište. Istodobno padaju bezdušni prognozi hrv. Sokolstva — a njihova reakcija izaziva opće oduševljenje za hrv. sokolove, što se opažalo i u Samoboru, jer je broj članstva kolosalno porasao. Starješinom u to doba bio je Milan pl. Praunsperger koji je uložio mnogo truda i muke, da je samoborski Sokol zauzeo vidno mjesto u Hrv. Sokolstvu. Podupirali su ga požrtvovni iiskusni Sokoli dr. Juranović, koji je osobitu važnost polagao na kulturni rad društva kao i poznati sokolski veteran Hinko Saurer, koji se s uspjehom brinuo za materijalnu stranu društva.

Osim njih treba napose pohvaliti one požrtvovne vodje, koji su se posvetili tehničkoj izobrazbi članstva i koji su uložili ogroman trud vodeći društvo od uspjeha k uspjehu. To su uz prve vodje dra. Mačeka, Razuma i Hrčića vrijedni i požrtvovni sokoli braća Ivan Jurković, Albert Jurčić, Vilim Golešić i Ivan Snidarčić, koji je i danas vodjom i koji iz ljubavi za Hrv. Sokolstvo doprinosi goleme žrtve, da je Hrv. Sokol u Samoboru tehnički na zamjernoj visini. —

Nakon nekoliko godina uspješnog rada pojavile su se u društvu trzavice, te su u tom teškom času kroz 10 mjeseci s velikim naporom, ali i uspjehom vodili društvo podstarješina Slavko Sek i tajnik Stj. Fresl ml. Današnje pak vodstvo uzelo si za zadaću, da odstrani i ublaži nekadanje trzavice, jer u ova teška vremena treba da smo što jednodušniji, ako ozbiljno promišljamo o budućnosti hrvatskog naroda. Dosadanji uspjeh u tom pogledu je pohvalan, a da bude potpun, stoji do naše svijesti, samozataje i do iskrenog osjećaja za svetu nam hrvatsku stvar! — Zdravo!

Odbor prigodom osnutka „Hrv. Sokola“ u Samoboru.

Starješina: Dr. Mijo Juratović; podstarješina: Antun Razum; tajnik: Marko Bahovec;

vec: blagajnik: Ivica Levičar; vodja: Dr. Vladimir Maček; odbornici: Josip Čop, Josip Budi ml., Fran Hrčić i Vjekoslav Sirovica. Zamj. odb.: Ljudevit Paar i Dragutin Ivanščak.

Sadanji društveni odbor.

Starješina: Marko Bahovec; podstarješina: Stjepan Fresl ml.; tajnik: Dragutin Radmilović; blagajnik: Hinko Saurer; vodja: Ivan Snidarčić; odbornici: Šek Slavko, Mihelić Josip, Žibrat Stjepan, Matota Viktor, Marvar Antun, Turovec Milan, Jurčić Albert, Herceg Gjuro, Bernscherer Josip, Plečko Drago ml., i Tonšetić Franjo.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Sjednica od 9. srpnja 1927.)

Izvanredna sjednica radi elektrifikacije Samobora

Sjednici predsjednač Milan Praunsperger, zapisnik vodi bilježnik Čop.

Od zastupstva su prisutni: Lang, Švarić, Šiplošek, Kalin, Herceg, Žibrat, Jurković, Fresl Stjepan ml., Kocijanić, Bišćan Janko, Jurčić Albert i Šimec.

Načelnik otvara sjednicu i izvješćuje zastupstvo da je zadužnica općine za elektrifikaciju po Vel. županu odobrena, te je općina vlasna ovaj zajam odmah podignuti u namijenjenu mu svrhu Isto je tako proveden 30. lipnja očevid Te je tom zgodom izdana dozvola općini za gradnju elektrifikacije. Od strane interesenata nije bilo nikakvih prigovora.

Za izvedbu izgradnje elektrike u Samoboru podnesene su 7 ponuda i to: Rudolf Jakovina Zagreb (Ganz d d Zagreb, Brown Boveri, Zagreb, Škodine tvornice Plzenj, „Elln“ d d Zagreb, Siemens d d Zagreb i Bergman Berlin. — Sve ove ponude dao je načelnik g. inž. Viškoviću na proučavanje pa da on odboru za elektrifikaciju dađe svoje mnijenje kao stručnjak. Moli g. zast. Langa kao člana odbora za elektr. da zastupstvo o tome izvjesti kakav je izvještaj podnio g. inž. Višković.

Zast. Lang izvješćuje da su sve 7 tvrtke podnijele ponude sa prvorazrednim motorima raznih tvornica Najbolje su pak ponude tvrtke Bergman sa motorima tvornice Krupp i Jakovina sa motorom tvornice Dietz. Ponuda tvrdke Bergman u toliko je povoljnija što on jamči za strojeve 5 godina, a osim toga ovi strojevi troše najmanje ulja. Tvrdka Jakovina jamči za svoje samo godinu dana.

Zast. Fresl kao član odbora za elektr. razjašnjuje još neke stavke ponude Bergman kao i razliku ove prema ostalim ponudama.

Zastupstvo prihvaća konačno jedno glasno ponudu tvrdke Bergman, koja imade u roku od 3 mjeseca čitavu elektrifikaciju Samobora provesti i potpuno gotovu predati u ruke trgovišne općine. Ugovor se imade sa rečenom tvrdkom odmah učiniti.

Prema ovoj ponudi potpuna elektrifikacija stajala bi općinu 1,097.185 dinara. Prema stručnjačkom proračunu općina bi davala struju za rasvjetu konsumentima po 6 dinara kilowatsat Za priključak u paušalu koji si ne mogu sami izvesti instalaciju već im to općina provadja mjesečno 14 dinara.

Struja za industrijski i obrtnički pogon stajat će 2 D 80 p po kilowatsatu.

Sve radnje i instalacije obavlja sama opć. centrala u Samoboru.

Zast. Fresl veli da za elektrifikaciju Samobora i za oživoćenje ovog tako važnog pitanja po Samobor imade najviše zaslugue načelnik Milan Praunsperger, pa predlaže da mu se za njegov trud i mar raz: zapisnička hvala.

Zast. Herceg predlaže da se u zapisnik stavi slijedeća zapisnička zahvala: »Izjavljujemo svoje pravo priznanje i puno zahvalnosti gosp. načelniku Praunspengeru na uloženom mukotrpnom i ne malo teškom, požrtvovnom, umnom i tolikim uspjehom ovjenčanom radu oko izgradnje električne centrale, koja će se evo sada bez ikakve zaprieke, moći izgraditi, a tim položiti temelj bolje budućnosti Samobora.

Izjavljujemo jasno pred čitavom našom javnosti, da gosp. načelnik uživa potpuno povjerenje našega građanstva kao i zastupstva. Krasni naš Samobor moći će se nesmetano dalje razvijati i cvasti, pod njegovim mudrim i razumnim radom. Te kličem da nam živi naš načelnik trg. Samobora gosp. Milan Praunspenger.

Zastupstvo prihvaća jednoglasno ovaj prijedlog za dugotrajnim i oduševljenim: Živio naš načelnik!

Načelnik Praunspenger zahvaljuje na ovom priznanju. Svoje je sile rado uložio u dobrobit milog Samobora, a tim je lakše i radje poradio, jer imade potporu ovog zastupstva, a samo se onda može nešto poraditi kada se zastupstvo i načelnik slažu. A i samo građanstvo s radošću pratilo je ovaj njihov rad.

Akoprem se je ove godine moralo izvesti neke radove, koji nisu bili predviđeni, a predšasnici se za njih nisu dovoljno brinuli, kao n. pr. most kod klaonice, koji se hotio srušiti u takovom je bio derutnom stanju. Zatim se je u Gornjem Kraju kod mosta srušio dio škarpe uz potok Gradnju jer je bila vrlo loše izgrađena, prijetilo je da se i daljnjih 50 m. škarpe sruši. Nu uza sve ove radnje ipak trg. općina nastoji da ne prekorači proračun, pa to do sada i nije učinila. Ovako će ona i čitavo zastupstvo nastaviti svoj rad na korist i ponos milog nam Samobora.

Zast. ponovo pozdravlja načelnika sa: Živio naš načelnik.

Privatna srednja škola u Samoboru.

Svima nam je poznato, da ona djeca koja idu u više škole, imaju veliki napór idući dnevno vlakom u Zagreb. Rano moraju ustati ne samo oni, nego i roditelji koji ih spremaju na put, a imaju li poslije podne obuku, dolaze kasno na večer kući. Sve se dađe još kako tako podnijeti ljeti, ali u proljeće, jeseni, a osobito zimi teško. Djeca su fizički umorena dok dođu u školu. Nije stoga čudo, da mnogi roditelji koji bi htjeli dati svoju djecu u školu, (ako im inače ne mogu plaćati stana u Zagrebu) zbog tih uzroka radje ih ostave kod kuće. Današnji pak život traži od svakoga čovjeka, a osobito od građanina i budućeg obrtnika ili trgovca, da imade veći pogled u svijet — da znađe mnogo toga što se od starije generacije ne može tražiti da znađe, jer napokon čovječanstvo napreduje u znanosti, osobito u tehničkim, kolosalnom brzinom, pa ako se i dijete ne nauči sve to u tancima u školi, nauči temeljne principe po kojima je sve to udođeno. Napokon, danas je doba, da je svakome pa i najsiromašnijemu čovjeku otvorena put u cijeli svijet. U svijetu se pak sređje uvijek onaj bolja, koji je spremniji za život i životnu borbu. Potreba je dakle bezvječno viša spremna za život, nego što je djeca dobija u osnovnoj školi.

To je pozvalo učiteljski zbor ove osnov. škole, da u Samoboru otvori prijavnu školu, koja bi imala osnovu građanskih škola, sa dopunom onih predmeta koji su potrebni da djeca, koja bi htjela polagati ispite za real. ili gim., mogla bi bez ikakvih poteškoća praviti ispite i ići dalje u srednje škole. Da se baš učil. zbor odlučio za tu osnovu bio je taj uzrok što će većina onih, koji će tu školu polaziti, biti danas sara obrtnici ili trgovci.

Osnova pak te građanske škole daje za trg. i obrt kud i kamo većuspremu za njegovo buduće zvanje, nego škola sa gim. ili real. smjerom. Građanske škole i jesu lih za to i osnovane, da dadu budućem građaninu neko praktično znanje. Realke i gim. spremaju svoje učenike za više studije, za koje mora učenik sam imati i čvrstu volju a i više duševnih spo. obnosti, da može u naučima napredovati. Više studije traju napokon lijepi niz godina u kojima polaznik uvijek mora biti osiguran za egzistenciju, kao i za same izdatke, bud za knjige i ostali materijal. Učenici pak naše privatne škole istina imali i izdatke za knjige i pis. pribor, ali u kud i kamo manjoj mjeri. Sama škola tražila bi (bude li dovoljno polaznika) od vlade da nam dađe pravo javnosti t. j. da bi svjedodžbe izdane vrijedile kao i na drugim državnim školama. Vlada bi to sigurno uvažila jer bi imala jednu građansku školu, na koju ne bi trebala trošiti. Honorar nastavnici bio bi umjeren, a ovisio bi prema tome, koliko bi se učenika u školu prijavilo. Ne zna se koga što u životu čeka. Mnogima bi svjed. ove škole dobro došla bud u kakvom namještenju, za koje se traži izvjesna spremna

Tko dakle reflektira na polazak te škole, neka se izvoli prijaviti kod ravnatelj. škole u Samoboru, gdje može dobiti i potanje upute, dne 2 kolovoza od 10—12 sati.

Učil. zbor.

† Nad grobom Janka Kompare-a.

Stani načas družte, da Ti nad grobom, što je okružen cvijećem zavičajnim i posut suzama srca našega, izrečemo hvalu i priznanje i riječ oprostaja posjednjeg.

Dom vatrogasni danas crninom obaviti i ovjenčan tugom, uzalud će odsele očekivati starog svoga znanca, što je pune 34 godine koračao preko njegova praga, da bodri i sokoli, opominje i savjetuje, i da pridonosi od srca svoga k boljinku društvenomu.

Ljubav pokojnikova za vatrogasivo bila je bezgranična; ona je sjala bogatstvom osjećaja, davala mu snage i poleta i gradila krila njegovim idealima. Sve to podjednako, kad je kao stožerni trubljač navijestao vesele zgođe i tužne nezgođe naše; kad je kao spremištarski prigladao strojeve i gasila, i kad je kao blagajnik čuvao i upravljao imovinom našom.

Prosuzismo nad mnogim grobom vatrogasnim. Ali se rijetko otvorio grob, nad kojim osjetismo ovako duboku bol ko nad ovim.

Ne plaču samo za njim vatrogasci. Tuže za njim njegovi drugovi združeni u Organizaciju hrvatskih obrtnika, kojima je bio do ljetos pročelnikom. Bio je na čast svomu stajležu. Još pred smrt zaželio je, da mu donesu k bolesničkoj postelji čekić i klijesta, da ih posljednji put vidi i privine k srcu. Vrelom ih je suzom poškrapao i dirljivo se opraštao od alata dragog, što su ga tako vješto zahvaćale njegove žuljave ruke kroz cijeli niz godina života.

Za pok. Jankom tuži Samobor kao za dobrim svojim građaninom; »Jeka« u kojoj je gojio hrvatsku popijevku u rodoljubnom pregnuću svomu, njegova djeca, kojoj je bio i otac i majka; braća i sestre za dobrim bratom svojim. . . .

S tugom i sa zabnjom pratili smo dane koji su njemu donosili daga i nepodnošljive patnje; s iskrenim suosjećanjem naša se misao zastavljala do njegova postelje — do raspeta krsta njegovih bolova.

Zvale su ga ptice, šuma i puteljci bijeli, polja, na koja su se spuštale jutarnje rose, i njegova radionica i trublja vatrogasna što je odjekivala našim ulicama. A on nije dolazio — —

Oledali smo ga s bolju, dok je još mogao među nas s posljednjom snagom položiti života, kroz koji su prolazili nemiri i

isticala se misao smrti. A on je u nju vjerovao, da će doskora doći, i da će biti oslobođiteljica dugih njegovih patnja i noći crnih i besnenih.

I ona je došla u jedno toplo večer, da zatvori zauvijek njegove umorene vjedje.

Praštamo se s dobrim našim Jankom i stavljamo mu na grob vijenac pietetne haruosti, koji ne će usahnuti, nego će trajno živjeti u srcima našim!

* Nad grobom pokojnikovim govorio je predsjednik vatrog. društva g. B. Tomić Zamoliti smoga za ovaj govor, iz kojega donajamo kraći izvadač. — Ured.

Potreba izgradnje novog vatrogasnoga spremišta.

Dobrov. vatrogasno društvo upravilo je sa svoga skupnog sastanka od 12. srpnja o. g. ovaj dopis trg. zastupstvu:

Uslijed električne centrale, koja bi se imala smjestiti na mjestu sadašnjega vatrogasnoga spremišta, ne da se ni pomišljati, da bi potonje moglo dalje ostati na sadašnjem mjestu, jer za nj ne bi bilo dovoljno prostora kao ni za kretanje sprema za požara, ni vatrogasaca, koji bi pohitili za uzbuda u gasilanu.

U povodu toga časti se ovo društvo već sada i na vrijeme upozoriti na ovu činjenicu i zamoliti, da slavno zastupstvo uzme pitanje vatrogasnoga spremišta neodgodivo u preires, jer je ovo pitanje postalo tako aktualno da mu valja odmah posvetiti svu pažnju i skrb ako ne ćemo, da se jednog dana ne nadje vatrogasno društvo pod vedrim nebom.

Pri tom ovo društvo smatra svojom dužnošću, da upozori slavni naslov, da nikako ne bi bilo u interesu društva ni sigurnosti požarne odbrane i kad bi se gasila, makar i kraće vrijeme, morala strpati u kaki kut, tek da su pod krovom, te ondje trpjeti uslijed vlage i drugih nepogoda.

Izlaza su, po mišljenju ovoga društva, samo dva: ili da se električna centrala podigne van općinske zgrade, a gasilana ostane na dosadašnjem mjestu, ili ako će centrala biti, kako je projektirano, iza magistrata, da se onda gasilana sagradi na opć. zemljištu, gdje će imati požarnička četa dovoljno prostora i za vježbu i za slučaj izlaska na požarište. Zgodno se mjesto za to ukazuje neda leko vatrogasnoga tornja, na Novom trgu, a gradnom bi se imalo odmah započeti.

Ovo vatrogasno društvo znađe, da će gradnja vatrogasnoga spremišta iziskivati novih troškova po općinu, no općina će još uvijek materijalno daleko bolje proći, ako gradi spremište, negoli centralu.

Mora se pri tom istaći i to, da današnje spremište nikako ne odgovara svojim uređajem za gasilanu. Ono odgovara samo u toliko što je u centru, što su vrata općinska čitavu noć otvorena, i što je ondje stražarnica inače je opće poznato, da vatrogasne odore i lične opreme propadaju u sobi, gdje se drže t. z. teoretske obuke, da je ta soba vlažna i mračna i u higijenskom pogledu može samo šteto djelovati na one, koji moraju i kraće vrijeme u njoj boraviti. U zimi mora se u njima odmah poslije podne paliti svjetiljku. Lijepe sprema i gasila, koje danas vatrogasno društvo imade traže svakako podjednake prostorije, a ljudi, koji se žrtvuju za opće dobro građanstva, zaslužuju bez sumnje zgodniju i higijenskiju društvenu sobu, negoli je danas imadu

Već iz ovih se razloga vidi, da je gradnja valjanoga spremišta pitanje, koje duboko zasije u interese društva i općine, i da ono već dugo kuca na vrata trg. vijećnice.

Istina društvo nije forsiralo dosad gradnju novoga spremišta, jer je uza svu nepodnošnost njegovu, htjelo da sačuva općinu od troškova i novih izdataka. No danas, kad je gradjenje spremišta postala jedna neminovna i neodgodiva potreba, ne može društvo i dalje da čeka u neizvjesnosti.

Ono hoće da ovim aktom skrene pažnju sl. zastupstva na ovo goruće pitanje, ne toliko radi sebe, koliko radi općeg interesa naših općinara, pa i same općine

Stvar sprema vatrogasne čete najjače je povezana sa pozivom općine, jer po opć. zakonu vatrogasno društvo vrši samo u prenesenom djelokrugu zadatak općine, te je ono delakto općinsko vatroredarstvo i sastavni dio same opć. uprave.

Danas se i sela ponose modernim vatrogasnim spremištima, trgovišta i gradovi se natječu da podignu doličan dom za vatrogasne sprema i za one poživovne općinare, koji su voljni, da danju i noću pohrle u pomoć svojim suopćinarima i odvraćaju od njihove imovine požarne pogibli.

S ovih razloga, pa znajući da si zastupstvu bez sumnje leži na srcu boljitak i napredak vatrogasnoga društva, podpisani upravni odbor društva ne sumnja, da će trg. zastupstvo rado izaći ususret molbi vatrogasnoga društva i pristati odmah na gradnju spremišta.

Možda će biti prigovora, da se tim nameće novi izdatak općini. Ali spremište je tako važna uredba, a vatrogasno društvo tako potrebna i humana institucija, da nijedan napredan općinar ne može s pravom prigovarati izdatku, koji se daje u interesu općega dobra.

A ne smije se pustiti s vida, da samo jedna jedina vatra, ako plane i ako se u pravi čas ne pogasi dobro i valjano uščuvanim gasilima koje se mogu dobro čuvati samo u valjanom i suhom spremištu prouzroči više štete, negoli bi stajalo jedno čestito vatrogasno spremište, koje će služiti i budućim generacijama.

Objasnivši ovako dovoljno si zastupstvu želje i potrebe naše ponavljamo još jedared svoju molbu u punom uvjerenju, da naslov ne će nikako dopustiti, da društvo koje gotovo četiri decenija savjesno vrši svoju dužnost stojeći postojano na braniku naših kuća i krovova, ostane samo jednog dana bez krova.

Domaće vijesti.

Unapredjenje

Gosp. Ivan Kocijan, profesor realne gimnazije u Koprivnici unapredjen je iz 5. u 4. grupu I. kategorije.

Premještenja.

Sreski pristav u Samoboru g. Miljenko Grubić premješten je u Jastrebarsko i imenovan za upravitelja ovoga sreza.

Županijski perovodja u Novom Marolu g. August Gostinčar premješten je k sreskom poglavarsvu u Samoboru.

Za Langevu zakladu za siromašnu školaku djecu

darovala je gdja. Laura Vakerl iz Začretja 100 Din. i gosp. Slavko Davila iz Začretja 100 Din., da počasti ispomenu hlago-pok. Janka Kompara.

Izjava!

Čujem, da se po Samoboru šire glasine, da sam ja, uz neke druge ličnosti, potpisao predstavku na oblasnog župana, da raspusti trgovišno zastupstvo.

Akoprem je prozirna tendencija toga, istini za volju moram izjaviti, da je to što se moje osobe tiče, **prosta laž i izmišljotina.**

Sadanje zastupstvo preuzelo je na sebe važnu zadaću elektrifikaciju mjesta, pa je dr. žim neumjesno smetati ga u tom radu i izazivati krize s bilo koje strane.

U Samoboru, dne 14. srpnja 1927.

Milan Zjallić

dekan i župnik

Opaska uredništva Rado donosimo ovu izjavu preč. gosp. župnika. Njegov otvoreni karakter poznat je našem gradjanstvu, pa je svakako nedolično uplitan njegovu osobu u ovakav rad.

Samoborska željeznica

Mjeseca srpnja i kolovoza uvadja se na njezije i blagdane počev od 10. srpnja iz

Zagreba za Samobor jedan vlak u 6 sati jutro: taj vlak općit će samo za slučaj lijepog vremena za slučaj kiše ne. Općinstvo se umoljava da se prema tome ravnati izvoli.

Prostovoljno gasilno društvo v Obrežju

priredjuje u nedjelju dne 17. o. mj. kod crkve sv. Marije Magdalene vrtnu veselicu s plesom, šaljivim ribolovom, šaljivom poštom i t. d. Početak je u 2 sata poslije podne. Ulaz slobodan. Čista je dobit namijenjena za nabavu vatrogasnih potrepština. — Preporučujemo našem gradjanstvu da u što većem broju posjete ovu zabavu, te time podupru ovo najmladje vatrogasno društvo u blizoj nam Sloveniji.

Komesarijat u Samoboru?

Već kroz nekoliko dana pogovara se ovdje, kako se sa neke strane u Samoboru nastoji oko toga, da se naše trgovišno zastupstvo raspusti, pa da se imenuje komesar za našu općinu. Pa će se i navodi, tko bi imao biti taj komesar. Da se ovaj cilj postigne podvaljuje se trg. zastupstvu i politička tendencija, to jest da je sadanji načelnik i čitavo zastupstvo komunisti! Gradjanstvo naše, koje poznaje naše zastupnike i načelnika u dušu, zgraža se nad ovakovom podlom denuncijacijom. Radi svih ovih makinacija protiv našeg zastupstva, koje radi jednostupno i samo za dobrobit Samobora, te koje u komunalnim pitanjima ne pozna politiku nijedne političke stranke, vlada u gradjanstvu velika uzbuđenost. A to tim više jer se sve ovo dovadja u vezu sa pitanjem naše elektrifikacije, koje je evo sada potpuno dovršeno, te se imade pristupiti provedbi iste. — Kakova jednodušnost vlada u našem zastupstvu u pogledu komunalnih pitanja dokaz je najbolji taj, što je zastupstvo ponovo izrazilo zapisnički svoju najtopliju hvalu i priznanje današnjem načelniku, za njegov rad i trud oko podizanja i unapredjenja Samobora, makar su u njem zastupnici koji su raznih političkih načela i mišljenja. — U utorak 12. o. mj. bila je deputacija našeg zastupstva kod Velikog župana u Zagrebu g. Stopara, te mu predala svoju predstavku. Veliki je župan rekao da ne će raspustiti zastupstvo, jer nema za to povoda.

Premještenja

Riješenjem Ministarstva Financija Generalne Direkcije Poreza u Beogradu premješten je Teodor Mamula iz Samobora u Daruvar i povjereno mu je vodstvo tamošnjeg odeljka.

Riješenjem Oblasnog Inspektorata Fin. Kontrole u Zagrebu premješten je iz Lukova šugarja u Samobor preglednik g. Milan Klarić i povjereno mu je vodstvo ovdajšnjeg odeljka Fin. kontrole.

Nova pošta.

U Sv. Martinu pod Okićem otvorit će se 16. srpnja 1927. pošta V 2 razreda, koja će se baviti sveukupnom poštanskom službom. U ovo okruženje spadaju: Dreznik, Dolec, Falašćak, Galgovo, Horvat, Konščica, Klake, Kalinovica, Molvice, Martinska Gorica, Pod gradje Pavučnjak, Petkov Breg, Sv. Martin, Rakov Potok i Molvički Dol.

Dobrov vatrogasnom društvu u Rudama

pristupili su kao članovi, utemeljitelji sa prinosom od Din. 100; gg: Rubinić Tomo, i Lončarić Ivan g. Franjo Fresl darovao je za nabavu vatrogasnih sprava Din. 22. — Odbor svima darovateljima izriče ovim putem hvalu.

Poziv!

Gospoda članovi revizijskog odbora za zvona pozivaju se, da izvole doći, u ne-

djelju dne 17. o. mj u 3 sata popodne na sjednicu na magistrat. Iz Samobora su u odboru gg: Fran Hrčić, Ivan Levičar, Mijo Noršić, Mijo Novak i Stjepan Fresl ml. a iz sela: Juraj Kolman (Hrastina), Josip Stanić (Domaslovec), Franjo Bortas (Lug), Stjepan Bruno- vić (Domaslovec) Dr. Nikola Reizer (Mirnovac) i Ivan Bošnjak (Klokočevac).

Milan Lang
predsjednik.

Milan Zjallić
tajnik.

Bratovština sv. Vida.

(Svršetak).

Ali pak brati bratovštine k cirkvi spadajući veru našu katoličansku ceniti nigdar se ne dati od ne odvrnuti neg stalno vu noj živeti naše duhovnike poštovati. Šika se i nje vu naše dokončke pozivati g. mesnog plebanuša, albu vu slučaju zamenil mesni kapelan i tak vu bratovštine od dužnosti kršćanskih kako sv. cirkva i vera nalaže i zapoveda.

8. Nadale kak med sobum zrekli jesmo, na dan sv. Vida bratovština po posluhnenoj svetoj maši skupa se zebati vu bratovskoj kleti «celoletni račun» pregledati, plače pobrati, pregreške suditi i v se vu potreben red prez vsake bante i naglobe postavleno bude i zato odredjeno ostane.

9. Za primajne bratov vu bratovčinu zrevli i odredili jesmo, vsaki onaj, koji bi se želel vu bratovčinu prikupiti, mora bit tih i miren i poštenoga zadržaja, i bratovski red vu sem poštovati. Koji to prekorači, da napravi med brati svadju ili da se gdi god zezna da je nepošteno delo napravil nima više pravice dojt med brate i zgubi su vrednost pri bratovčini.

10. Da se nikde vu ovu bratovčinu siliti se ne bude mogel, neg on koji dobrovolno stupi i za vrednega spoznan bude, da on dan prijel i v protokolum zato načinjen zapisati pred vsemi se ima.

11. Nadale pak ovo naše malo premoženje koje imali budemo med sobum, nezna se kaj koga čaka do konca života negovoga beteg, ali nevolja nepripravnoga k smrti bi postignuti moglo — dakle mi koji nakanili bratski živeti jesmo ovakovemu kakti pravom bratu želimo vsi poleg mogućnosti naše vu pomoć biti.

12. Vu pripečejnju pako smrti kojega brata zmed bratovštine negve familje, vsaki onde budući bratovštine kotrig zažganim duplirim kak za vsakoga jeden priskrblen i čuvan biti more, nega do mesta pokopa, počivališta redovno sprevoditi, i pri obslužavanju sv. maše za dušu mrtvoga zmoliti.

13. Saki onaj koji želi stupiti vu bratovčinu mora se prikupiti da bude dal kakt se odredi vu vinu ali vu penazi, kajn bratovština nuca za potroške, to se plati jenput za navek, ak pak potrebno je koji put bratovčinu potpreti, da se to zmed bratov zebere i pomoći more.

Sad da rečemo budi hvaljen, sv. Vide navek, Amen.

Prodaje se

u dobre ruke, njepa kujica bijela, velika, dobra čuvarica. — Uplatiti u tiskari.

Vozni red samoborske željeznice

Na radno dane.

Iz Samobora:

6¹⁵ sati u jutro

8⁰⁰ sati u jutro

12¹⁵ sati o podne

18⁴⁵ sati na večer

Nedjeljom i blagdanima

Iz Samobora:

6¹⁰ sati u jutro
12¹⁵ sati o podne
18¹⁵ sati na večer
21⁴⁰ sati na večer

Na radne dane

iz Zagreba:

8⁰⁵ sati u jutro
12⁰⁰ sati o podne
14¹⁰ sati poslije podne
18⁴⁰ sati na večer
20³⁰ sati na večer

Nedjeljom i blagdanima

iz Zagreba:

8⁰⁵ sati u jutro
12⁰⁰ sati o podne (do Susedgrada)
14¹⁰ sati poslije podne
20⁰⁵ sati na večer
20³⁰ sati na večer
23¹⁰ sati na večer

OGLAS.

Na odeljku linasijske kontrole u Samoboru prodaće se na javnoj licitaciji dana 23. jula ov. g. jedan ormar, jedan stol i još neki predmeti. Interesenti mogu uvjete dražbe saznati u kancelariji ovog odeljka za vreme uredovni sati svaki dan.

Samobor 9. VII. 1927.

Starešina odeljka:
Teodor Mamula.

Poglavarstvo upravne općine Podvrh

Br. 395-27. U Samoboru, dne 7. VII. 1927.

Oglas jeftimbe.

Za dan 1. VIII. 1927. u 10 sati prije podne u uredu općine Podvrh u Samoboru određuje se javna ustmena jeftimba rasprava za **novogradnju jednorazredne škole** prema priloženoj škici, koja se može u uredu općine vidjeti za vreme uredovnih sata. Zgrada ima biti zidana od kamena sa isto takovim temeljima pokriva crepom. — »Koranitom ili Esternitom«.

Novogradnja sastoji se iz jedne školske sobe 7 metri široke i 11 metara duge, zatim hodnika 9 met. dugog 3-10 met. širokog te 3 zahoda sa p soarom, visina sobe je 4 met. koja bi imala biti popodjena običnim podom od 4 cm. debljine mekanih dasaka, hodnik i zahodi imaju biti taracani sa cementnom glazurom, iz hodnika na školsko dvorište vode jedne stube, koje se imaju postaviti iz tvrdog drva.

Proračun troškova iznaša 45.000 Din. Svaki koji bude učestvovao na jeftimbi bit će dužan na ruke voditelja rasprave položiti 50% od proračunatih troškova, a dostalac će kao jamčevinu upodpuniti 100%.

Pozivaju se svi oni, koji žele učestvovati, da na određeni dan i sat pristupe u opć ured, jer se na kasnije stavljenе ponude neće uzeti obzir.

Upravitelj:
J. Štinski

Bilježnik:
Pavlović

ŠMIDHENOVO somp. kupalište

Otvoreno je. Dobivaju se dnevno topla kupelji od 7 sati ujutro do 7 na večer. U kupalištu uredjen je buffet u kojem se dnevno dobivaju dobra domaća topla i mrzla jela te dobra pića.
Cijene umjerene

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJBZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na raznju janjci i
odojci.

Preporuča se

Franjo Tkalčić
gostioničar

Naučnika

za brijački posao tražim. — Uпитati **Stjepan
Tončetić** brijač Perkovčeva ul. 36

Hydropatsko kupalište tople kupelji

svaki dan.

„Transformator“

poduzeće za elektroindustriju

Vlaška ul. 90 GJURO KIRIN Telefon 11-97
nuzpostaja

Izvodi najsavjesnije sve vrste elektroinstalacija: svjetla, motora, telefona, signalnih uređaja i sve u struku spadajuće poslove.

Skladište i prodaja svih elektrotehničkih potrepština.

STALNA IZLOŽBA LUSTERA I SVILENIH SJENILA.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća, staja, šupa, cementne cijevi sa ograncima i zavojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje
najjeftinije kod

„**Samoborke**“ d. d. Samobor
(preko puta kolodvora)

JAVNA ZAHVALA.

Prigodom smrti našega dragog oca, brata, šurjaka i ujaka

Janka Kompare-a

primili smo toliko dokaza iskrenih simpatija za našega pokojnika, te toploga saučelja za tešku bol, koja nas je stigla, da nam je nemoguće da svakome napose zahvalimo.

Činimo to ovim putem zahvaljujući se svima za izrečenu sućut, te svima koji su pokojnika sprovedli do posljednje kuće mira, ili su vijencima i cvijećem obasuli njegov odar.

Napose hvalimo liječnicima gg. drima. Reizeru i Angeru na njihovoj požrtvovnoj njezi; društvima; hrv. pjevačkom društvu Jeki koja je otpjevala i tužaljku, Vatrogasnom društvu te njegovom predsjedniku g. Bogumilu Toni-u, koji se je od pokojnika dirljivim riječima na otvorenom grobu oprostio, Savezu hrvatskih obrtnika, društvu hrvatskih pianinara i Obrtno radničkom društvu Napredak, koji su pribivali sprovodu.

Svima neka je još jednom naša usrdna hvala.

BRAĆA KOMPARE i ostala rodbina.

Samobor, 11. srpnja 1927.

M. UGARKOVIĆ

trgovina delikatesama i specerajskom robom
u SAMOBORU

preporuča p. n. općinstvu i stranim gostima svoje novo uređeno skladište raznovrsnih delikatesa i konzerva, te suhomesnatu robu, koja je posve friška prispjela -- uz vrlo umjerene cijene.

Ementalski sir la Pravi parmezanski Banjalučki trapist Samoborski trapist
Ementalski u staniolu, trouglasti, u kutijama po 6 komada Francuski sir u kutijama.

Salama najbolje vrste Kobasa od butine Lovačka (Jägerwurst) Hrenovke
Parizer i Ekstravuršt Safalade Špek sa paprikom Špek sa mesom Kranjske kobase

Stockovi deserti, Adria-Schnitte, Desertna punjena čokolada, Praline čokoladbonboni, Čokolad vanile za kuhanje, Kaiserove prsne karamele, Je-ka deserti, Voćni deserti, Tuškanec Je-ka, Krokot deserti, Prženi bademi, lešnjaci, bademi, sa čokoladom, Peppermint bonboni u rolama, Mlječni i kava karameli, kiseli, medeni, maline, malz bonboni.

Kuhanu šunku

Šljive bosanske -- velike

Sardelice u slanoj vodi, Sardelen pasta u tubama, Francuske sardine, Portugal. sardine, Haringe u ulju, Dalmatin. sardine, Rakovi. Tunine, Salmoni, Maouereaux, Ringli,

Amerikanski bonboni: Orange-limone
Beech-Nut.

Sa leda: **Vino, pivo, malinov sok** na čaše.

☛ Sve uz najumjerenije cijene. ☚

Riješeno je pitanje kako da se branimo protiv
GROZDOVOG MOLJCA

ARZOLA

MOLEX

arsenovo sredstvo za štrcanje

arsenovo sredstvo za prašenje

Prokušana sa najboljim uspjehom u svim vinogradarskim krajevima Jugoslavije, Austrije i Ugarske.

Počam od prvog štrcanja treba da se otopini modre galice na svakih 100 litara primješa **stalno** 30 do 40 dkg Arzole.

Za vrijeme cvatnje i koncem srpnja treba da osim štrcanja jedan do dva puta prašimo cijeli trs sa Molex-om.

☛ Zahtjevajte upute! ☚

Dobiva se kod

Mr. Mirko Kleščić, ljekarna u Samoboru, zastupnika t. t

KAŠTEL d. d. KARLOVAC.